

brede Gange saa mange, som paa mange lignende Strækninger her i Landet. Jeg tror, at naar det ærede Medlem vil gøre sig den Mejlighed at tælle efter i den sidste Beretning om Jærnbånerne, vil han se, at det Personantal, som befordres paa Klampenborgbanen — i det sidste Aar vistnok over 3 Mill. Personer — overstiger alt, hvad samtlige tydste og fynste Landstationer maaske befordre hele Aaret igennem. For nu at møde en saadan Trafik, maa man virkelig bygge Banen paa en anden Maade end i Egne, hvor der er meget liden Tilstrømning. Jeg tror ikke, at man — naar undtages den saa meget omtalte Helsingørbanestation, som det ærede Medlem ogsaa havde ondt af adskillige Gange — kan bestyrlde vore Jærnbåneteknikere for at anlægge særlig dyrt. I Fjor gav den daværende Indenrigsminister jo nogle Oplysninger om Anlæg af Jærnbåner i Danmark og andre Lande, og det viste sig da, at vi vare et af de Lande, hvor de anlagdes billigst. De Sommer, man kommer til ikke alene i England, hvor vi ere vant til at møde store Udgifter, men ogsaa i Frankrig, Belgien og Tyskland, overstige langt denne Jærnbane, som ganske vist er enestaaende for Danmarks Bedkommende. Men naar man nu altsaa maa have den Tro, at vore Jærnbånesolk ikke ere særlig flotte eller uøkonomiske, og naar man ved, at det er en ganske ekstraordinær Jærnbane, som skal betjene flere forskellige Formaal, baade den gennemgaaende Trafik og Rystrafikken, naar man maa være forberedt paa at befordre Masser baade af Mennesker og Gods, saa tror jeg ikke, man skal føste sig ved de 900,000 Kr. pr. Mil og sige, at det er ligesom affrækkende. Da disse 900,000 Kr. maaske ville forrente sig med 5 & 6 Procent, vil jeg meget hellere anbringe en saadan Sum paa denne fornuftige Maade, end jeg vil anbringe 200,000 Kr.ovre i Sjælland, hvor jeg maaske kun faar $\frac{1}{2}$ pCt. Rente af dem. Hvorledes man kan sige om en saadan Bane, der er i den Grad god, at der knapt er gaaet et Aar, uden at private Entreprenører og Selstaber have ønsket at faa Lov til at anlægge den, og som man tilmed har al rimelig Grund til at tro vil forrente sig overmaade godt, at der er noget affrækkende ved den, det fatter jeg ikke.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at den Ekspropriation, der er Tale om, vilde være eksorbitant. Jeg tror, det ærede Medlem tager ganske fejl heri. For det første vil der de tre Fjerdingbej slet ikke være nogen Ekspropriation. Der skal afstaaes en Strimmel af Dyrehaven, det er ganske vist. Det kan maaske have Interesse

for Forbæsenet at saa saa og saa mange Tavne Bøgetræ; men det er overmaade lidt. For dem, som skulle have Nødhjælp af Skoven, vil det maaske gøre noget Staar, at nogle Træer fældes, men det er dog ikke noget i Sammenligning med, at Hundredetusinde af Kjøbenhavnere saa Lejlighed til at komme ud i de smukke Partier i Nordsjælland. Altsaa kan man nok ofre disse Bøgetræer, udet at det kan kaldes eksorbitant. Fra Klampenborg helt op til Aggershøyle er der ingen Ekspropriation og paa det sidste Stykke til Helsingør heller ikke, da Banen skal føres ind paa det nuværende Spor. Saa er der det mellemliggende Stykke tilbage. Der talte det ærede Medlem om, at det var Villagrunde, der skulde eksproprieres. Jeg tillader mig imidlertid at tro, at jeg kender de Forhold bedre, og jeg ved ikke en eneste Villa, som der skulde blive Tale om at ekspropriere, men derimod nogle Marker, som maaske kunne være noget dyrere at ekspropriere end andre Marker, der ikke ligge ved Kysten, men det er ogsaa det hele. Noget eksorbitant bliver der ikke Tale om. — Det ærede Medlem bemærkede saa, at man havde ikke mærket til nogen virkelig Trang til denne Jærnbane. Derved kom han i Strid med det ærede Medlem til højre (S. Pedersen), som i øvrigt paa et vist Punkt er Meningsfælle med ham. Han omtalte jo, hvorledes Egnens Beboere idelig og idelig havde fremhævet, at der i umaadelig høj Grad var Trang til denne Jærnbane, og det er ogsaa bitterligt nok, at der fra Egnens Beboere har været stillet Begæring om at faa denne Jærnbane. Det er vistnok over 30 Aar siden, at man begyndte at movere om den. Man har tippet og bedt om at maatte anlægge den, men har bestandig mødt Ufflag, og nu, efter at man i 30 Aar har været enig om, at den skulde anlægges, og der endelig fra Ministeren foreligger et Lovforslag, kommer det ærede Medlem og siger: Den Bane er der vist ingen Trang til paa Egnen. Jo, der er Trang til den, ikke alene paa Egnen, men ogsaa for Kjøbenhavns Bedkommende. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at i Hovedstaden, som i sig selv og nærmeste Omegn maaske rummer $\frac{1}{2}$ Mill. Mennesker, som navnlig i de fattige Dele af Befolkningen, leve under daarlige hvgtejniste Vilkaar, har en saadan Jærnbane, der kan føre dem let ud til Skov og Strand, en overordentlig stor Betydning. Alene det er tilstrækkelig til at sige, at der endogsaa er i særlig Grad Trang til den. Det ærede Medlem stillede sig meget skeptisk med Hensyn til det, at private have været